

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Pišvejce (soudce zpravodaj) a soudce Mgr. Alexandra Krysla a soudkyně JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobkyně: **VIKTORIAPLAY, a.s.**, IČ 25402391
sídlem Nitranská 1, 460 01 Liberec
zastoupená advokátem Mgr. Karlem Volfem
sídlem Jindřicha Plachty 28, 150 00 Praha 5

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 1387/7, 140 96 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 6. 2019, č. j. 24701-2/2019-900000-312,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

- 1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 6. 2019, č. j. 24701-2/2019-900000-312 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), jímž bylo podle §

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“), s přihlédnutím k zákonu č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění účinném do 23. 4. 2019 (dále jen „*zákon hazardních hrách*“ nebo „*ZoHH*“) a k zákonu č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném do 30. 11. 2018, změněno rozhodnutí Celního úřadu pro Plzeňský kraj ze dne 3. 4. 2019, č. j. 16408-6/2019-600000-12 (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), tak, že v bodu I. a II. výrokové části se ruší část textu: „*minimálně*“ a část textu výrokové části: „*dle bodu I. a II. dvojnásobného přestupku podle § 123 odst. 3 písm. e) ZoHH*“ se nahrazuje novým textem: „*dle bodu I. přestupku podle § 123 odst. 3 písm. e) ZoHH, dle bodu II. přestupku podle § 123 odst. 3 písm. e) ZoHH*“; ve zbytku bylo prvoinstanční rozhodnutí potvrzeno. Prvoinstančním rozhodnutím byla žalobkyně uznána vinnou tím, že

- I. v herně s názvem „Herna VIKTORIAPLAY“ na adrese Dukelských hrdinů 71, Planá, kde provozuje hazardní hry, byl minimálně dne 21. 8. 2018 v čase 14:35 v rozporu s § 66 odst. 3 ZoHH nezabezpečen herní prostor proti nahlížení do jeho vnitřního prostoru – byla otevřena hlavní vstupní vrata do budovy herny a vchodové dveře do prostoru baru, a dále byla pootevřená okna, kterými bylo vidět přímo na herní pozice technické hry, tedy porušila povinnost dle § 66 odst. 3 ZoHH,
- II. v herně s názvem „Herna VIKTORIAPLAY“ na adrese Dukelských hrdinů 71, Planá, kde provozuje hazardní hry, byly minimálně dne 21. 8. 2018 v čase 14:35 na dvou oknech budovy, ve které se herna nachází, v rozporu s § 66 odst. 2 ZoHH umístěny nápisy a symboly propagující provozování hazardních her – čtyři nápisy „VIKTORIAPLAY“ spolu s červeným symbolem čtyřlístku (registrováno jako ochranná známka č. 368976), tedy porušila povinnost dle § 66 odst. 2 ZoHH,
- III. jako provozovatelka hazardní hry v herně s názvem „Herna VIKTORIAPLAY“ na adrese Dukelských hrdinů 71, Planá v rozporu s § 70 ZoHH neoznámila celnímu úřadu nejméně 5 pracovních dnů před plánovaným zahájením provozu koncových zařízení technické hry č. MLP36255 E-LINK, MLP36188 E-LINK, okamžik zahájení provozu těchto zařízení, ke kterému došlo dne 20. 11. 2018, tedy v rozporu s § 70 neoznámila celnímu úřadu nejméně 5 pracovních dní přede dnem zahájení provozování hazardní hry v herním prostoru okamžik zahájení provozování hazardní hry,
- IV. jako provozovatelka hazardní hry v herně s názvem „Herna VIKTORIAPLAY“ na adrese Dukelských hrdinů 71, Planá v rozporu s článkem V. rozhodnutí Ministerstva financí č. j. MF-24876/2017/34-36 ze dne 4. 7. 2018 (dále také jen „základní povolení“), kterým bylo obviněné uděleno základní povolení k provozování hazardní hry podle § 3 odst. 2 písm. e) ZoHH a stanoveny podmínky provozování, neoznámila Celnímu úřadu pro Plzeňský kraj vykonávajícímu dle § 116 ZoHH dozor nad dodržováním podmínek stanovených v základním povolení nejpozději pět pracovních dnů před plánovaným ukončením provozu koncových zařízení technické hry č. 3ON305037 VLT Trinity 2, 3ON305048 IVT SYNOT 04/22, 3ON305054 VLT Trinity 2, okamžik ukončení provozu těchto zařízení, ke kterému došlo dne 19. 11. 2018, tedy provozovala hazardní hru v rozporu s podmínkami jejího řádného provozování stanovenými v základním povolení,

čímž se dopustila dvojnásobného přestupku podle § 123 odst. 3 písm. e) ZoHH (dle bodu I. a II.), přestupku podle § 123 odst. 3 písm. i) ZoHH (dle bodu III.) a přestupku podle § 123

odst. 1 písm. c) ZoHH (dle bodu IV.), za což jí byla uložena úhrnná pokuta ve výši 15 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

II.

Žaloba

2. Žalobkyně žalobu podala pro nezákonnost napadeného a prvoinstančního rozhodnutí, jejich nepřezkoumatelnost a nicotnost, jelikož rozhodnutí nestojí na žádném ustanovení právního předpisu, ale pouze na libovůli správního orgánu a svévolném výkladu právní normy správním orgánem.
3. Nezákonnost napadeného rozhodnutí spatřovala žalobkyně především v nesprávném právním posouzení věci a ve zjevném nepřihlédnutí ke skutkovému stavu věci a konkrétním okolnostem, nezkoumání naplnění materiální stránky přestupků a samotné škodlivosti pro společnost, užívání nadměrného formalismu při rozhodování a překročení mezí správního uvážení nedovoleným a nepřiměřeně extenzivním výkladem ustanovení právní normy, čímž dochází k nedůvodnému a nedovolenému poškozování žalobkyně a jejího práva na podnikání. Výrok napadeného rozhodnutí považovala žalobkyně za zmatečný.
4. Správní orgány porušily procesní práva žalobkyně a stanovený postup, když nevypořádaly náležitě námitky žalobkyně proti kontrolním zjištěním. Žalobkyně považovala za nepřipustné, aby součástí „kontrolních zjištění“ byly extenzivní výklady, domněnky a vyhodnocení, která nemají oporu ve skutečně zjištěném stavu a která byla pouze převzata do napadených rozhodnutí. Nezákonnost rozhodnutí tak má původ již v samotném procesu tvoření údajných skutkových zjištění.
5. Rozhodnutí správních orgánů pouze přejímala vyhodnocení popsaná v protokolu o kontrole. Účelem protokolu o kontrole ovšem není předjímání rozhodnutí ve správním řízení a vyvozování domněnek a právních hodnocení. Dle názoru žalobkyně tak její opravné prostředky nebyly řádně posouzeny a rozhodnutí o nich řádně odůvodněno.
6. Žalobkyni bylo vytýkáno, že v rozporu s § 66 odst. 3 zákona o hazardních hrách nebyl k okamžiku kontroly zabezpečen herní prostor proti nahlížení do vnitřních prostor. Žalobkyně uvedla, že prostory zabezpečila proti nahlížení (stavební řešení, folie proti nahlížení apod.) a poučila obsluhující osobu o tom, že je nutné zabezpečení zachovávat a nahlížení zamezit. Z vnějších prostor nebylo možné spatřit herní zařízení. Bylo-li možné spatřit bar, není takové spatření kryto požadavkem společenské nebezpečnosti.
7. Rovněž nahlížení do vnitřních prostor účelovým „prostrčením“ fotoaparátu skrz drobnou mezeru v okně, jak to učinil správní orgán při provádění kontroly (a jak je patrné z fotodokumentace z kontroly), považovala žalobkyně za nedovolený způsob provádění kontroly a šikanózní výkon státní správy. Smyslem právní úpravy není dle žalobkyně povinnost zabezpečení oken proti pořizování tajných fotografií za užití nadměrné a účelové snahy, ale zabránit kolemjdoucím, aby z běžné chůze kolem provozovny viděli herní zařízení a hraní hazardních her. Drobně pootevřené okno v žádném běžně uvažujícím kolemjdoucím ani vzdáleně nemůže vzbudit rozhodnutí vstoupit do provozovny a hrát hazardní hry. Smysl a účel právní úpravy byl tedy zachován a nedošlo k založení společenské škodlivosti v takovém rozsahu, aby věc bylo nutno posuzovat jako přestupek. Správním orgánem byla věc vyhodnocena nadměrně formalisticky a nadto za užití účelové snahy skutkové okolnosti přizpůsobit tak, aby formální stránka přestupku

mohla být naplněna.

8. Žalobkyni bylo dále vytýkáno porušení v souvislosti s povinností učinění oznámení celnímu úřadu nejméně 5 pracovních dnů před zahájením nebo ukončením provozu zařízení. Žalobkyně přitom tuto povinnost splnila bez zbytečného odkladu a oznámení učinila bezodkladně poté, kdy tak učinit mohla. Dne 26. 10. 2018 žádala o změnu povolení (ve vztahu k ukončení provozu určitých zařízení a zahájení provozu určitých zařízení) k datu 20. 11. 2018/19. 11. 2018. Žalobkyně musela nutně vyčkat, zda bude žádosti vyhověno, a v prvním okamžiku, kdy bylo žalobkyni sděleno vyhovění žádosti a platnost změny povolení, odeslala celnímu úřadu (v předstihu před změnou provozování) předmětné oznámení. Žalobkyně se domnívala, že ve vztahu k objektivním okolnostem případu byla věc správními orgány hodnocena nepřiměřeně přísně a opět ryze formalisticky. I v tomto případě měla žalobkyně za to, že její jednání nedosáhlo požadované společenské nebezpečnosti. Z jednání žalobkyně byla zjevná aktivní snaha o splnění povinnosti v nejbližším termínu a nebyl ani částečně porušen smysl a účel právní úpravy (zajištění možnosti výkonu dozoru).
9. Žalobkyni bylo napadenými rozhodnutími dále dáváno za vinu, že se měla údajně dopustit porušení § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách tím, že na budově umístila symboly propagující provozování hazardních her. Celní úřad za tyto symboly označoval nápis „VIKTORIAPLAY“ spolu s červeným čtyřlístkem. Žalobkyně zdůraznila, že se jedná o název společnosti žalobkyně (uvedený rovněž v obchodním rejstříku) a symbol zaregistrovaný jako ochranná známka žalobkyně. Nejedná se o nápisy, znázornění ani symboly propagující hraní hazardních her. Uvedení loga a názvu společnosti vně provozovny není podle žalobkyně porušením zákona o hazardních hrách a nemůže být posouzeno jako reklama ve smyslu § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách. Celní úřad se dle názoru žalobkyně dopustil nepřiměřeně extenzivního výkladu.
10. Žalobkyně měla za to, že byla nedůvodně směřována propagace hazardních her a propagace žalobkyně jako obchodní společnosti. Žalobkyně se pouze dopustila označení provozovny svým názvem a logem krytým ochrannou známkou, byť označením opakovaným. Byť se správní orgán touto námitkou žalobkyně zabýval, zabýval se jí nedostatečně, neboť pouze konstatoval, že směšování je důvodné. Takový závěr ovšem žalobkyně odmítla. Žalobkyni nelze odkazem na § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách zakázat propagaci svého názvu a své ochranné známky, natož pouhým vyobrazením názvu a ochranné známky bez jakýchkoli doprovodných textů a grafických znázornění. Vyobrazení názvu a ochranné známky naopak není propagováním hazardních her.
11. Správní orgán uzavřel, že informační povinnost provozovatele byla splněna a byl-li název provozovatele uveden opakovaně, je to uvedení nadbytečné. Nadbytečnost (vícenásobné uvedení názvu provozovatele) však není přestupkem, není zakázáno jakýmkoli zákonným ustanovením a takový zákaz není smyslem úpravy § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách. Podřazení uvedení názvu provozovatele pod zákaz daný tímto ustanovením je neoprávněným extenzivním výkladem, který do práv provozovatele zasahuje nad míru dovolenou zákonem. Nadto opět nebyla naplněna materiální stránka trestného činu, když i vícenásobné označení provozovatele není společensky škodlivé.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

12. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhnul její zamítnutí, přičemž odkazoval na odůvodnění

napadeného rozhodnutí, protože se vypořádalo se v zásadě shodnými odvolacími námitkami. Žalovaný úvodem odmítl námitku, dle které byla věc posouzena čistě formalisticky. Jak je patrné z odůvodnění napadeného rozhodnutí, byly zohledněny veškeré okolnosti daného případu, přičemž většina z nich našla svůj odraz ve výši uložené pokuty. Rovněž nelze souhlasit s údajnou zmatečností výroku napadeného rozhodnutí. Žalovanému nebylo zřejmé, z čeho žalobkyně tuto zmatečnost vyvozovala, neboť blíže danou námitku nerozvedla. Žalovaný svým výrokiem pouze formálně a z důvodu větší přehlednosti upravil výrok rozhodnutí celního úřadu, přičemž ve zbytku toto rozhodnutí potvrdil.

13. Protokol o kontrole č. j. 104773-6/2018-600000-61 ze dne 6. 9. 2018 byl plně v souladu s požadavkem § 12 odst. 1 kontrolního řádu. Žalovanému nebylo zřejmé, která konkrétní kontrolní zjištění „nemají oporu ve skutečně zjištěném stavu“, když sama žalobkyně v námitkách proti protokolu o kontrole, v odvolání, ani v žalobě zjištěný skutkový stav nerozporovala. Bylo tedy prokázáno, že v době kontroly byla otevřena hlavní vstupní vrata do budovy herny a vchodové dveře do prostoru baru a obě okna herny byla pootevřená. Okna byla opatřena neprůhledným polepy obsahujícími logo žalobkyně včetně jejího názvu.
14. Žalovaný rovněž nesouhlasil s tvrzením, že došlo k porušení procesních práv žalobkyně tím, že byly nedostatečně vypořádány námitky proti protokolu o kontrole. Námitky byly dostatečným způsobem vypořádány dne 15. 10. 2018 nadřízenou osobou kontrolujícího tak, že byly zamítnuty. V tomto vyřízení námitek bylo dostatečným způsobem odůvodněno, proč nebylo námitkám vyhověno a z jakého důvodu nelze argumentaci žalobkyně přisvědčit. Žalovaný k tomu citoval rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 337/2017-30 ze dne 23. 8. 2018, č. j. 9 As 28/2009-30 ze dne 16. 6. 2009 a č. j. 6 Afs 194/2016-30 ze dne 15. 2. 2017. Protokol o kontrole nepředjímal žádné závěry ohledně prokázání spáchání přestupků, až celní úřad posoudil skutkový stav a aplikoval na něj příslušná ustanovení zákona o hazardních hrách.
15. Žalovaný tedy neshledal žádnou nezákonnost rozhodnutí spočívající v procesu tvoření skutkových zjištění. Vzhled budovy, polepení a pootevření oken, rovněž otevření vchodových vrat a dveří bylo řádně zdokumentováno jak do protokolu o kontrole, tak prostřednictvím fotodokumentace. Veškeré námitky žalobkyně (jak v průběhu správního řízení, tak v žalobě) navíc nesměřovaly proti zjištěnému skutkovému stavu, ale napadaly jeho právní posouzení a hodnocení.
16. Žalovaný dále nesouhlasil s názorem žalobkyně, dle něhož nebyly řádně posouzeny její opravné prostředky. Mimo námitek bylo v dané věci, coby opravný prostředek, podáno pouze odvolání, o kterém rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Veškeré námitky žalobkyně byly řádně vypořádány.
17. K dalším námitkám žalovaný zdůraznil, že herní prostor je umístěn v přízemí a nahlížení do něj nebylo umožněno pouze prostřednictvím pootevřených oken, ale rovněž otevřenými vstupními vraty a vchodovými dveřmi, kterými bylo možno nahlížet do prostoru baru, který je součástí herního prostoru. Zákon o hazardních hrách jednoznačně přikazuje zabezpečit herní prostor proti jakémukoli nahlížení. Není proto rozhodné, zda toto nahlížení bylo možné pouze z bezprostřední blízkosti oken s vyvinutím určité snahy k nahlédnutí či při běžné chůzi po přilehlém chodníku. Klíčová je již samotná skutečnost, že nahlížení bylo vůbec umožněno. Pakliže je prostor baru součástí samotného herního prostoru, tak nelze než uzavřít, že rovněž bar musí být zabezpečen proti nahlížení do jeho

vnitřních prostor. Navíc, otevřené dveře bez zábran proti nahlížení nejenže umožňují prohlídku herního prostoru, vnímání celkové atmosféry a dojmu, ale jsou i neverbální nabídkou poskytované služby.

18. Dále žalovaný odmítl, že by v dané věci došlo k účelovému pořizování „tajných“ fotografií za využití nadměrné snahy. Dotčené fotografie byly sice pořízeny drobnou mezerou v okně, avšak stále z místa, které se nachází mimo provozovnu, je veřejně přístupné a jednoznačně z něj bylo možno nahlížet do vnitřních prostor herního prostoru, aniž by bylo nutné vyvinout jakoukoliv „nadměrnou“ snahu. Žalovaný rezolutně odmítl, že by při průběhu kontroly došlo k „šikanóznímu výkonu státní správy“.
19. Stav, kdy jsou do budovy označené nápisem „herna“ a logy provozovatele hazardní hry otevřené vstupní dveře z ulice a pootevřená okna, čímž je umožněno nahlížet do vnitřních prostor herního prostoru, je společensky škodlivý, neboť herna má v takovém případě zvýšený nepřímý dopad na osoby, které se hazardních her primárně neúčastní. Skutečnost, že okna jsou jen pootevřená a otevřenými vstupními dveřmi lze zahlédnout pouze prostor baru, nikoliv samotné herní pozice, svědčí o nižší závažnosti protiprávního jednání, nikoli však o absenci společenské škodlivosti.
20. Žalovaný dále odmítl, že by došlo k nepřiměřeně přísnému hodnocení skutečností týkajících se porušení povinnosti oznámit celnímu úřadu nejméně 5 pracovních dnů přede dnem zahájení provozování hazardní hry v herním prostoru okamžik zahájení tohoto provozování, a povinnosti dle čl. V. bodu 1 Základního povolení, tj. povinnosti oznámit okamžik ukončení provozování koncového zařízení technické hry nejpozději 5 pracovních dnů předem. Zákonodárce předmětnou povinnost a související skutkovou podstatu přestupku stanovil právě s ohledem na chráněný zájem, kterým je efektivní výkon dozoru nad provozem hazardních her, se kterým jsou spojena určitá společenská rizika, což vyplývá jak z výslovného znění dotčených ustanovení, tak z úmyslu zákonodárce vyjádřeného v důvodové zprávě. Účel ust. § 70 zákona o hazardních hrách spočívá v umožnění efektivní kontrolní činnosti týkající se dodržování právních předpisů v oblasti hazardních her ze strany provozovatelů. Obdobný smysl má i stanovení povinnosti nejpozději pět pracovních dnů před ukončením provozování technické hry v herním prostoru oznámit tuto skutečnost celnímu úřadu. Žalovaný i nadále setrval na názoru, že nedodržení lhůty v takovém rozsahu, v jakém se ho dopustila žalobkyně, vypovídá o nižší závažnosti přestupků, ovšem bezesporu je dána jejich společenská škodlivost. Již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty totiž zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň společenské škodlivosti zpravidla vyšší než nepatrný, a již samotným naplněním skutkové podstaty přestupku bude naplněna jeho materiální stránka. Obzvláště u správních deliktů, jejichž naplnění nevyžaduje zavinění, nebudou mít okolnosti obvykle zkoumané v souvislosti s konkrétní společenskou nebezpečností na naplnění materiální stránky deliktu žádný vliv. Tyto zvláštní okolnosti však mohou být zohledněny při stanovení sankce.
21. Žalovaný tedy i nadále setrval na svém názoru, že v dané věci došlo k naplnění materiálního znaku jednotlivých skutkových podstat přestupků. Okolnosti, které byly zohledněny při uložení správního trestu, nebyly schopny snížit intenzitu naplnění společenské škodlivosti natolik, aby bylo možno hovořit o tom, že materiální stránka skutkových podstat daných přestupků neexistuje.
22. K poslednímu okruhu žalobních námitek žalovaný zdůraznil, že žalobkyně je právnickou osobou, která se dlouhodobě zabývá provozováním hazardních her, z výroční zprávy za

rok 2017 je patrné, že se jedná o jednu z jejích dominantních činností. Opakované uvádění názvu a loga společnosti zcela zřejmě slouží jako reklamní sdělení žalobkyně. Primárním účelem takového uvádění názvu a loga je podpora její podnikatelské činnosti, spočívající v provozování hazardních her. Reklamou se rozumí placená nebo neplacená propagace výrobku, služby, společnosti, obchodní značky nebo myšlenky, mající obvykle za cíl zvýšení prodeje. Zákonné omezení se nikterak nezužuje jen na symboly související s provozováním, ale i veškerá označení typická pro provozovatele herny, které vedou k propagaci herního prostoru. Rozhodně se nejedná o nedůvodné směšování propagace hazardních her a propagace žalobkyně jako obchodní společnosti.

23. Žalovaný rovněž odmítl, že by se v dané věci dopustil extenzivního výkladu právní normy. Z ust. § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách jednoznačně vyplývá, že na budově nebo ve veřejně přístupné vnitřní části budovy, ve které se herní prostor nachází, nesmí být umístěna reklama, sdělení nebo jakékoli jiné formy propagace, zejména slovní, zvukové, pohyblivé, statické, světelné nebo grafické, na provozování hazardních her nebo získání výher. V dané věci se žalobkyně dopustila umístění takové nedovolené reklamy v podobě svého názvu a loga, a to rovněž s ohledem na celkový vzhled pláště budovy, v níž je herna umístěna. Daná věc byla dle žalovaného posouzena s ohledem na účel a smysl daného ustanovení, nedošlo k nepřipustnému rozšiřujícímu výkladu a napadeným rozhodnutím nebylo zasaženo do práv žalobkyně nepřipustným způsobem, který by překračoval meze výkonu veřejné moci stanovené zákonem.

IV.

Replika a duplika

24. V rámci repliky (závěrečného návrhu) žalobkyně setrvala na argumentaci uvedené v podané žalobě. S ohledem na dobu uběhlou od provedené kontroly upozorňovala zejména na svoje námitky směřující proti výroku II. prvoinstančního rozhodnutí, tedy námitky proti údajnému porušení zákazu podle § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách.
25. Především uvedla, že závěr o přestupku spočívajícím v porušení zákazu nedovolené reklamy byl zakládán pouze na domněnkách správního orgánu, k prokázání přestupku by však správní orgán měl disponovat odborným zkoumáním vlivu jednotlivých nápisů na nerozhodnutou veřejnost, přičemž tuto úvahu není schopen učinit sám a tento údajný vliv posoudit. Nebyly učiněny žádné dotazy kolemjdoucích nebo jakékoli zkoumání, zda by tyto nápisy byly způsobily vzbudit v nerozhodnuté osobě zájem o hraní hazardních her v této provozovně. Mělo by být rovněž prokázáno, k jaké konkrétní hazardní hře by mělo takové označení lákat. Správní orgán dále v napadeném rozhodnutí odkazoval na výroční zprávu žalobkyně, z níž má být patrná dominující činnost žalobkyně – to je však pro závěr o existenci nedovolené reklamy irrelevantní, kolemjdoucí osoby rozhodně nenahlíží do výročních zpráv žalobkyně.
26. Žalobkyně požádala, aby byla věc hodnocena s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem provázejícím vytykaná údajná porušení, aby bylo přihlédnuto ke zproštění odpovědnosti právnické osoby za přestupek dle § 21 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky, bylo přihlédnuto k nedostatku materiální stránky přestupku a společenské nebezpečnosti a věc nebyla posuzována pouze z formálních hledisek, ale i s ohledem na smysl a účel zákona o hazardních hrách.
27. Žalovaný v duplice zejména setrval na tom, že opakované uvedení nápisů a log má jednoznačně za účel upoutání pozornosti kolemjdoucích. Zákon o hazardních hrách v ust.

§ 66 odst. 2 rozšiřuje omezení nejen na reklamu, ale rovněž na jakékoliv sdělení na provozování hazardních her či získání výher, a současně rovněž o jakékoliv další formy propagace umístěné na budově nebo ve veřejně přístupné vnitřní části budovy, ve které se herní prostor nachází. Zákonné omezení by tak nemělo být zužováno pouze na symboly související s provozováním, jako jsou například karty či žetony, ale vztahuje se rovněž na veškeré prvky, označení, anebo symboly, jež jsou typické pro provozovatelem provozovaná kasina, které tak vedou k propagaci herního prostoru, tedy lákají k návštěvě osob kolemjdoucích, ať již způsobem jejich vizualizace, četností užívání či vazbou na provozovatele hazardních her.

28. Ohledně podrobnějšího rozboru, co může slovní spojení „VIKTORIAPLAY“ v kombinaci s vyobrazením čtyřlístku evokovat v nezaujaté veřejnosti, žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí. Skutečnost, že laická veřejnost běžně nekontroluje zápisy ve veřejných rejstřících a nenahlíží do výročních zpráv žalobkyně, není s to ovlivnit protiprávnost uvedených nápisů. V napadeném rozhodnutí bylo vyloženo, proč jsou vytýkaná vyobrazení považována za zakázanou reklamu. Skutečnost, že jsou rovněž evidována ve veřejně přístupném rejstříku, pak umocňuje propagační funkci těchto vyobrazení.
29. Žalovaný konečně uvedl, že žalobkyně neunesla v řízení o přestupcích důkazní břemeno stran liberačního důvodu podle § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky.

V.

Posouzení věci soudem

30. V souladu s § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných ve lhůtě pro podání žaloby (§ 71 odst. 2 věta třetí s. ř. s.).

VI.

Rozhodnutí soudu

31. Soud neshledal žalobu důvodnou.
32. Úvod žaloby obsahuje v rubrice „II. Nezákonnost rozhodnutí porušení procesních práv žalobkyně“ zcela obecná tvrzení žalobkyně o tom, že napadené rozhodnutí je zmatečné, nedostatečně odůvodněné a vychází z nedostatečných skutkových zjištění. K tomu soud uvádí, že mezi obligatorní náležitosti žaloby proti rozhodnutí správního orgánu náleží uvedení žalobních bodů, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné [§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. K tomu se rozšířený senát Nejvyššího správního soudu vyjádřil takto: „I. Líčení skutkových okolností v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých“ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. II. Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. III. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud

žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti.“ (rozsudek ze dne 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005-58, publikovaný pod č. 835/2006 Sb. NSS). Jelikož námitky nezákonnosti či zmatečnosti napadeného rozhodnutí obsažené v první skupině žalobních námitek neobsahují vyličení „jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným“, nemohl se jimi zdejší soud věcně zabývat a shledat je důvodnými.

33. Předmět sporu mezi účastníky v nyní projednávané věci se v první řadě týká výkladu § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách, podle něhož platí, že „v budově nebo ve veřejně přístupné vnitřní části budovy, ve které se herní prostor nachází, nesmí být umístěna reklama, sdělení nebo jakékoli jiné formy propagace, zejména slovní, zvukové, pohyblivé, statické, světelné nebo grafické, na provozování hazardních her nebo získání výher.“ Konkrétně jde o to, zda žalobkyně právě citované ustanovení porušila a dopustila se tak přestupku podle § 123 odst. 3 písm. e) zákona o hazardních hrách, když na dvě okna budovy na adrese Dukelských hrdinů 71, Planá, v níž se nachází herna s názvem „Herna VIKTORIAPLAY“, umístila čtyři nápisy „VIKTORIAPLAY“ spolu s červeným symbolem čtyřlístku (jde o ochrannou známku žalobkyně).
34. Soud při posouzení sporné otázky vyšel jak z judikatury Nejvyššího správního soudu (viz rozsudek ze dne 2. 9. 2020, č. j. 6 As 196/2020 – 32), tak senátu 57 zdejšího soudu (viz rozsudek ze dne 2. 11. 2020, č. j. 57 A 179/2019 – 106). Tuto judikaturu lze shrnout v tom směru, že vícečetné či nadměrné umisťování nápisů na budovu, v níž jsou provozovány hazardní hry, může plnit propagační funkci a představovat tak zakázanou reklamu. Není proto správný kategorický závěr žalobkyně, že „nadbytečnost (vícenásobné uvedení názvu provozovatele) není přestupkem.“ Při odpovědi na otázku, zda nápisy umístěné na provozovně prezentovaly podnikání žalobkyně, je třeba hodnotit jejich obsah a podobu. Toto posouzení provedl precizním způsobem v napadeném rozhodnutí žalovaný, když pečlivě posoudil vzhled ochranné známky žalobkyně, a dospěl k závěru, že „informační povinnost stanovená zákonem o hazardních hrách skutečně neomezuje, ani výslovně nestanovuje počet možných uvedení názvu herny a jejího provozovatele. Pokud však odvolatel umístí nad vchod výrazné označení „HERNA“ (čímž splní povinnost ve smyslu ust. § 67 odst. 2 zákona o hazardních hrách), doprovodí to nad tímto označením menším nápisem „VIKTORIAPLAY“ a logem v podobě červeného čtyřlístku, pak již v případě čtyřnásobného zopakování nápisu „VIKTORIAPLAY“ a červeného čtyřlístku na vnějším plášti budovy (resp. oknech) nelze hovořit o plnění informační povinnosti. Taková vyobrazení jednoznačně překračují povinnost označit provozovnu odvolatele. Naopak je třeba zkoumat, zda dalšími vyobrazeními názvu a loga již nedošlo k porušení zákazu dle ust. § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách. Podle názoru odvolacího orgán je označení „HERNA“ spojeno se svým názvem „VIKTORIAPLAY“ s červeným čtyřlístkem, vizuálně si pak jde výraz herna snadno spojit s jeho názvem, proto se v případě čtyřnásobného zopakování názvu jedná o nedovolenou reklamu. Pakliže by se jednalo o veřejnosti zcela neznámý název provozovatele, který by vůbec neevokoval hazardní hru, bylo by možné uvažovat o relevantnosti obrany odvolatele. Ale pokud si odvolatel jako obchodní název, resp. i ochrannou známku, zvolí obecně známou kombinaci výrazů a symbolů evokujících hazardní hry, musí s takovým označením nakládat

velmi obezřetně, neboť i samo takové označení sice podle odvolatele subjektivně znamená jen jeho název a ochrannou známku, ale objektivně je za reklamního způsobu použití (prezentace navenek) jinou formou propagace hazardních her. Konkrétně „VIKTORIA“ jasně evokuje victory - vítězství (<https://slovník.seznam.cz/en-cz/?q=victory>), případně Victorii - bohyni vítězství (<https://cs.wikipedia.org/wiki/Victoria>), „PLAY“ hru (<https://slovník.seznam.cz/en-cz/?q=play>), a čtyřlístek je jasným symbolem štěstí; to vše navíc ve vzájemné vícečetné kombinaci, která je reklamní povahy sama o sobě (vedle uvedení názvu u označení „HERNA“ se takové sdělení na plášti budovy opakuje hned čtyřikrát).“. Soud konstatuje, že se s právním posouzením žalovaného plně ztotožňuje, a odkazuje na něj [k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, čj. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný ve Sb. NSS pod č. 1350/2007, podle kterého „(...) je-li rozhodnutí žalovaného správního orgánu řádně odůvodněno, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námitky s námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, je přípustné, aby si krajský soud správné závěry se souhlasnou poznámkou osvojil.“]. Lze shrnout, že k v žalobě tvrzené libovůli ze strany správních orgánů při výkladu právní normy obsažené v § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách v nyní projednávané věci nedošlo, naopak žalovaný přesvědčivým způsobem vyjevil důvody, na základě kterých dospěl k závěru, že čtyři nápisy „VIKTORIAPLAY“ spolu s červeným symbolem čtyřlístku ve svém souhrnu a vzhledem ke svému umístění byly schopné upoutat pozornost a prezentovat podnikání žalobkyně, tudíž se zcela jednoznačně jednalo o nedovolenou formu propagace hazardních her.

35. Soud se neztotožnil ani s druhou žalobní námitkou, podle které měly správní orgány pochybit, když v případě přestupků za jednání spočívající jednak v nezajištění nemožnosti nahlížení do vnitřních prostor herního prostoru, jednak v neoznámení zahájení a ukončení provozu koncových zařízení technické hry nejpozději 5 pracovních dnů před tímto okamžikem, nezohlednily chybějící společenskou škodlivost jednání žalobkyně. Pokud se jedná o společenskou škodlivost, pak platí, že představuje určitý korektiv, který u v určitých, zcela výjimečných, případech, neumožňuje stíhat činy, které sice naplňují všechny znaky skutkové podstaty, ale ani potenciálně neohrožují chráněný společenský zájem. Z právě uvedeného je zřejmé, že u naprosté většiny jednání, která naplní znaky skutkové podstaty přestupku uvedené v zákoně, bude naplnění materiálního znaku přestupku (tj. společenská škodlivost) bez dalšího splývat s naplněním jejich formálních znaků, a to právě z důvodu, že daná jednání zákonodárce označil zákonem jako přestupky. Je tedy zcela nadbytečné, aby se správní orgány u typických jednání, která naplňují skutkovou podstatu přestupku, blíže zabývaly jejich společenskou škodlivostí, neboť vyplývá přímo ze zákona. Společenskou škodlivost by bylo nezbytné podrobněji zkoumat toliko v případě, v němž by ze skutkového děje vyplynuly naprosto atypické významné okolnosti, které by v konkrétním případě vylučovaly byť i potenciální ohrožení chráněného společenského zájmu. Nic takového však v nyní projednávané věci nenastalo. Obě jednání, za která byla žalobkyně sankcionována, jednoznačně porušila společenský zájem na ochraně ohrožených osob před působením negativních vlivů hazardních her, resp. na efektivním výkonu dozoru nad provozováním hazardních her, neboť i otevřené vstupní dveře do prodejny či pootevřené okno může vyvolat zájem kolemjdoucího o dění v provozně, stejně jako učinění pozdního oznámení o zahájení/ukončení provozování hry být o jediný den sťažuje výkon státní správy při dozoru nad plněním povinností provozovatelů hazardu. Je sice pravdou, že konkrétní jednání, za která byla žalobkyně postižena, nedosahují vysokého stupně závažnosti, tato skutečnost se však netýká

materiální stánky přestupku, ale musí být zohledněna v rámci úvah o výši sankce. I tento požadavek správní orgány naplnily, když uložily pokutu na spodní hranici zákonné sazby, a to i při zohlednění jiných okolností, které žalobkyni naopak přitěžovaly (souběh, recidiva).

36. Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VII.

Náklady řízení

37. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, když měl ve věci plný úspěch. Jelikož žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň dne 23. února 2021

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu